

НАСТАВНИЦИ ЗА НОВА.РС: КАКО СМО ПРЕЖИВЕЛИ ПРВО ПОЛУГОДИШТЕ

За ђаке и наставнике у Србији завршило се прво полугодиште - необично, неизвесно и за многа знања ускраћено. Ношење маски, онлајн настава, интернет платформе, часови преко ТВ-а, са тиме су се суочавали ђаци, наставници и родитељи. Никома није било лако, сада следи распуст и кратак предах до 18. јануара, а онда поново неизвесност и дилема - настава од куће или одлазак у учионице? Са наставницима смо попричали о томе како је за њих изгледало ово полугодиште и какве би последице "нова реалност" у школама могла да има по ђаке и квалитет знања које усвајају.

Одлуком Кризног штаба, крајем новембра, решено је да ђаци старијих разреда основних школа и средњошколци комплетно пређу на наставу од куће. У школским клупама остали су само најмлађи основци, и то не сви. Није мали број родитеља ђака од првог до четвртог разреда који су својом вољом решили да децу повуку из учионица.

Прво полугодиште је, како-тако, завршено, а како ће изгледати друго још нема прецизних упутстава. Једино се зна да ће настава почети 18. јануара, а како ће тај почетак изгледати, зависи од епидемиолошке ситуације.

Учитељица из чачка школе Верица Јеротијевић, за наш портал објашњава да се епидемиолошка ситуација у школама нагло погоршала након јесењег распуста у новембру и да су се након тога директори суочили са проблемом како да обезбеде кадар и наставнике који би мењали своје болесне колеге.

“Долазили смо у ситуацију да један учитељ предаје паралелно у два одељења, уз отворене прозоре и децу која седе на промаји. Ви више немате начина да контролишете и опслужите ситем који је почео нагло да пропада”, описује нам како је изгледала настава у тим условима.

Кризни штаб није имао слуха да у таквим околностима пресече и одлучи да и најмлађи ђаци похађају наставу из својих соба, у појединим школама то су учинили сами родитељи. Такав је случај и у чачанској Основној школи “Милица Павловић”, у којој ради наша саговорница. Родитељи четвртака из њеног разреда су колективно послали децу на наставу од куће.

Ипак, проблем није само са управо завршеним полугодиштем, већ и са прошлом школском годином и онлајн наставом током ванредног стања.

Учитељица напомиње да се суочавала и са тиме да су поједини делови градива, које су ђаци усвајали током претходне школске године и онлајн наставе, остали потпуна непознаница и рупа коју треба попунити.

“Та онлајн настава од марта до септембра, током протекле школске године, апсолутно није оставила никакав траг на знање ђака”, забринута је ова учитељица која сада испраћа ђаке четвртог разреда, прибојава се да ће њени ученици у пети разред отићи са рупама у знању.

Од септембра, на почетку ове школске године, учитељи и наставници су се суочили са наставним планом уз наслов: “Наставни план и програм у случају непосредне и ратне опасности”.

“Такав план је захтевао прелазак одмах на обрађивање нових наставних садржаја и није остављао простор да можемо да се вратимо на садржај из претходне године, да га утврдимо”, објашњава наша саговорница.

Она сматра да је једино непосредан рад у настави потпуно ефикасан и учинковит. Ипак, како ће наставак ове школске године изгледати, зависи од епидемиолошке ситуације, а не од онога што је педагошки најприкладније.

“Као на траци”

Весна Војводић је наставница српског језика у Геолошкој и хидрометеоролошкој школи “Милутин Миланковић”. Објашњава нам да последњи радни дан овог полугодишта провела као на траци, јер су ђаци желели много тога да поправе и ураде у последњи час.

Наша саговорница предаје матурантима, а то је, истиче она, посебна одговорност. Као проблем види то што је наставницима дата могућност да, у новонасталим околностима, самостално одлуче о томе које су области у градиву за њих приоритетне, док са друге стране нико не гарантује да се део градива који се наставнику не чини као круцијалан, после неће појавити на неком пријемном испиту.

“За мене, на пример, паукалне синтагме нису биле круцијалне, шта ако се баш то појави на неком пријемном испиту за упис на факултет”, забринута је наставница због, како каже, непрецизних инструкција.

Војводић указује и на то да се наставнике врши притисак да оцене закључују чак и на основу само једне оцене и активности ученика, иако то није праведно и у потпуности релевантно.

Наша саговорница истиче да се за нове услове и онлајн рад прилагодила и обучавала на бројним курсевима, које јој није омогућило Министарство просвете већ она сама.

“Много учим, то није срмота ни стид признати, учим нове апликације и ИТ технологију. Трудим се да у тој врсти знања парирам ученицима и да не будем извор комичног својим ђацима”, тако нам наставница објашњава начин на који прати нове трендове.

“Много учим, то није срмота ни стид признати, учим нове апликације и ИТ технологију. Трудим се да у тој врсти знања парирам ученицима и да не будем извор комичног својим ђацима”, тако нам наставница објашњава начин на који прати нове трендове.

За крај, наша саговорница каже да би, у протеклом полугодишту, за квалитет наставе и начин на који су ученици стицали знања дала оцену три.